

11. દ દ દ ઇતિ

[પ્રસ્તાવના : વૈદિકસાહિત્યનું અંતિમ સોપાન ઉપનિષદ છે. આ ઉપનિષદસાહિત્ય એક તરફ ગંભીર તત્ત્વચિંતન માટે પ્રસિદ્ધ છે, ત્યાં બીજી તરફ નાનાં નાનાં સરસ આખ્યાનો દ્વારા ઉપદેશ આપવા માટે પણ પ્રસિદ્ધ છે. પ્રસ્તુત પાઠ એતરેય ઉપનિષદમાં આવતા એક સુપ્રસિદ્ધ આખ્યાનના આધારે સંપાદિત કરવામાં આવ્યો છે.]

પૃથ્વી ઉપર રહેતો માનવસમૂહ આકૃતિ વગેરેને કારણે, સામાન્ય રીતે જોવામાં આવે, તો એક સરખો લાગે, પણ જો સૂક્ષ્મતાથી વિચારવામાં આવે, તો આ માનવસમૂહ ત્રિવિધ રૂપમાં વહેંચાયેલો જોઈ શકાય. કેટલાક માણસો ઈન્દ્રિયોના દમનથી દૂર રહે છે. ઈન્દ્રિય જેમ ઈચ્છે છે, તેમ વર્તવા તૈયાર રહે છે. કેટલાક લોકો પોતાની પાસે ઘણી બધી સાધન-સામગ્રી હોવા છતાં, તેનું દાન કરવામાં કંઈ સમજતા નથી. જ્યારે કેટલાક લોકો દયા વગેરે માનવીય ભાવનાઓનો આદર કરવામાં માનતા નથી. આ પ્રકારના લોકોને પ્રજાના કષ્ટની કે તકલીફની કોઈ પ્રતીતિ જ હોતી નથી. આ ત્રણેય પ્રકારના માનવસમૂહ માટે પ્રજાપતિ બ્રહ્માએ જે એક વર્ણનો ઉપદેશ આપ્યો, તે છે - દ.

વિશ્વસાહિત્યમાં કદાચ આટલો નાનો અને વ્યાપક ઉપદેશ જડે, એમ નથી. ઉપનિષદમાં ભલે આ ઉપદેશ દેવ, માનવ અને દાનવને લાગુ પાડવામાં આવ્યો હોય, પણ વર્તમાન સંદર્ભે એને વિશ્વમાં વસતા માનવમાત્રને લાગુ પાડવાનો છે. એ પ્રમાણે સમગ્ર માનવસમાજ જો દમન, દાન અને દયાનો ઉપાસક બની જાય, તો ઘણી બધી સમસ્યાઓનું નિરાકરણ આપોઆપ થઈ જાય એમ છે.]

ઉપનિષદ્સુ સંવાદરૂપેણ અતીવ મનોહરા: ઉપદેશા: શોભન્તે । અત્ર એતરેયોપનિષદ: પञ्चमाध्यायस्य द्वितीये ब्राह्मणे स्वपुत्रान् प्रति प्रजापते: य: उपदेश: उपलभ्यते, तदत्र प्रस्तूयते ।

પ્રજાપતે: ત્રય: પુત્રા: દેવા: મનુષ્યા: અસુરા: ચ આસન્ । તેષુ દેવા: પ્રજાપતિં પ્રથમં પ્રાર્થિતવન્ત: યત્ અસ્મભ્યં હિતકારકમ્ અક્ષરમ્ ઉપદિશતુ ઇતિ । તદા પ્રજાપતિ: ‘દ’ ઇતિ પ્રોક્તવાન્ । અર્થાત્ દામ્યત ઇતિ । અસ્યાયમાશય: -દેવા: સંયમં કુર્વન્તુ ઇતિ પ્રજાપતે: ઉપદેશ: । યતો હિ દેવાનાં કૃતે બહવ: ભોગા: સુલભા: સન્તિ । અત એવ પ્રજાપતિ: ઉપદિષ્ટવાન્ યત્ યૂયં સ્વભાવત: અદાન્તા:, અત: યુષ્માભિ: દાન્તૈ: ભાવ્યમિતિ ॥

તત: મનુષ્યા: ભગવન્તં પ્રજાપતિં પ્રાર્થિતવન્ત: - અસ્માકં કૃતેऽપિ હિતકારકમ્ અક્ષરમ્ ઉપદિશતુ ઇતિ । તદા પ્રજાપતિ: ‘દ’ ઇતિ પ્રોક્તવાન્ । અર્થાત્ દત્ત ઇતિ । અસ્યાયમાશય: - મનુષ્યા: સ્વભાવત: લુબ્ધા: સન્તિ । અત: તે દાનં કુર્વન્તુ ઇતિ પ્રજાપતે: ઉપદેશ: ।

તત: અસુરા: ભગવન્તં પ્રજાપતિં પ્રાર્થિતવન્ત: - અસ્મભ્યં હિતકારકમ્ અક્ષરમ્ ઉપદિશતુ ઇતિ । તદા પ્રજાપતિ: ‘દ’ ઇતિ પ્રોક્તવાન્ । અર્થાત્ દયધ્વમિતિ । અસ્યાયમાશય: - અસુરા: સ્વભાવત: એવ ક્રૂરા: હિંસાદિપરા: સન્તિ । અત: તે પ્રાણિષુ દયાં કુર્વન્તુ ઇતિ પ્રજાપતે: ઉપદેશ: ।

તત: પ્રજાપતિરુવાચ તદેતદેવ દૈવી વાગનુવદતિ દ દ દ ઇતિ । દામ્યત દત્ત દયધ્વમિતિ । એતત્ ત્રયં શિક્ષેત દમમ્ દાનમ્ દયામિતિ । તદેવ એતત્ ત્રયં હિતમ્ ઇચ્છતા જનેન અનુષ્ઠેયમ્ ઇતિ ઉપદેશસ્ય સાર: બોદ્ધવ્ય: । વસ્તુતસ્તુ માનવા: એવ ઉત્તમગુણોપેતા: દેવા:, લોભપરાયણા: મનુષ્યા: હિંસાદિદોષદૂષિતા: ચ રાક્ષસા: ભવન્તિ । અત: મનુષ્યૈ: યથાપ્રકૃતિ યથાકાલં દકારાર્થ સ્વીકૃત્ય ઉત્તમૈ: ભાવ્યમ્ ઇતિ ભાવ: ॥

ટિપ્પણી

ઉપનિષદ્સુ (ઉપનિષત્ સ્ત્રી. સ. બ.વ.) ઉપનિષદોમાં સંવાદરૂપેણ (સંવાદસ્ય રૂપમ્, તેન - ષ.તત્પુ.) સંવાદરૂપથી શોભન્તે (શુભ્ શોભવું વ. અ. બ.વ.) શોભે છે બ્રાહ્મણે બ્રાહ્મણ નામક ગ્રંથમાં સંગ્રહીત: (સમ્ + ગ્રહ + ત ક.ભૂ.કૃ.) સંગ્રહાયેલ પ્રજાપતે: પ્રજાપતિના, બ્રહ્માના પ્રસ્તૂયતે (પ્ર + સ્તુ કર્મ. વ. અ. એ.વ.) પ્રસ્તુત કરવામાં આવે છે, રજૂ કરવામાં આવે છે. ત્રય: (ત્રિ પું. પ્ર. બ.વ.) ત્રણ આસન્ (અસ્ હા.ભૂ. અ. બ.વ.) હતા. પ્રાર્થિતવન્ત: (પ્ર + અર્થ + ત કર્તરિ ભૂ.કૃ., પ્રાર્થિતવત્ પ્ર. બ.વ.) પ્રાર્થના કરી અસ્મભ્યમ્ (અસ્મત્ ચ. બ.વ.) અમને, અમારા માટે હિતકારકમ્ (હિતસ્ય કારકમ્ -

ષ.તત્પુ.) હિત કરનારા, કલ્યાણ કરનારા અક્ષરમ્ (ન ક્ષરતિ ઇતિ અક્ષરઃ જેનો ક્ષર-નાશ થતો નથી તે) અક્ષરને, વર્ણને ઉપદિશતુ (ઉપ + દિશ્ આ. અ. એ.વ.) ઉપદેશ આપો 'દ' ઇતિ પ્રોક્તવાન્ (પ્ર + વચ્ + ક્ત કર્તરિ ભૂ.કૃ.) 'દ', એવો અક્ષર કલ્પો દામ્યત (દમ્ આ. મ. બ.વ.) દમન કરો. કુર્વન્તુ (કૃ આજ્ઞા. અ. બ.વ.) કરો. બનાવો. ભોગાઃ ભોગ, ભોગવવા-પાત્ર વસ્તુઓ સુલભાઃ સરળતાથી મળી શકે તેવા ઉપદિષ્ટવાન્ (ઉપ + દિશ્ + ક્ત કર્તરિ ભૂ.કૃ.) ઉપદેશ કર્યો સ્વભાવતઃ (અવ્યય) સ્વાભાવિક રીતે અદાન્તાઃ (ન દાન્તાઃ - નજ્ તત્પુ.) દમન ન કરનારા યુષ્માભિઃ તમારા થકી દાન્તૈઃ (દમ્ + ત ક.ભૂ.કૃ.) દમન કરનારા ભાવ્યમ્ (ભૂ + ય વિધ્યર્થ કૃ.) થવું જોઈએ ભગવન્તમ્ ભગવાનને દત્ત (દા આજ્ઞા. મ. બ.વ.) આપો લુબ્ધાઃ લોભિયાઓ, કંજુસ દયધ્વમિતિ (દય્ આ. મ. બ.વ.) દયા કરો એમ કૂરાઃ કૂર, નિષ્કુર, નિર્દય હિંસાદિપરાઃ (હિંસાદિષુ પરાઃ - સ.તત્પુ.) હિંસા વગેરે કરનારા પ્રાણિષુ (પ્રાણિન્ પું. સ. બ.વ.) જીવોમાં, પ્રાણીઓમાં દૈવી વાક્ દેવતાઓની વાણી અનુવદતિ (અનુ + વદ્ વ. અ. એ.વ.) બોલે છે દ દ દ ઇતિ દ, દ, દ એવું શિક્ષેત (શિક્ષ વિધ્યર્થ. અ. એ.વ.) બોધ આપવો દમમ્ દમનને દાનમ્ દાનને દયામ્ દયાને ઇચ્છતા (ઇષ્ > ઇચ્છત્ વર્ત.કૃ.પુ. તૃ.વિ. એ.વ.) જનેન ઈચ્છા રાખતા માણસ દ્વારા અનુષ્ટેયમ્ (અનુ + સ્થા + ય વિધ્યર્થ કૃ.) અનુષ્ઠાન કરવું જોઈએ, આચરવું જોઈએ બોદ્ધવ્યઃ (બુધ્ + તવ્ય વિધ્યર્થ કૃ.) જાણવું જોઈએ વસ્તુતસ્તુ હકીકતમાં તો ઉત્તમગુણોપેતાઃ (ઉત્તમઃ ચાસૌ ગુણઃ - કર્મ., ઉત્તમગુણૈઃ ઉપેતાઃ - તૃ.તત્પુ.) ઉત્તમ ગુણવાળા, ઉત્તમ ગુણોથી યુક્ત લોભપરાયણાઃ (લોભે પરાયણાઃ - સ. તત્પુ.) લોભમાં રત રહેનારા હિંસાદિદોષદૂષિતાઃ (હિંસાદયઃ એવ દોષાઃ - કર્મ., હિંસાદિદૌષેઃ દૂષિતાઃ - તૃ.તત્પુ.) હિંસા વગેરે દોષોથી દૂષિત થયેલા યથાપ્રકૃતિ (પ્રકૃતિમ્ અનતિક્રમ્ય - અ.ભા.) પ્રકૃતિ મુજબ, સ્વભાવ પ્રમાણે યથાકાલમ્ (કાલમ્ અનતિક્રમ્ય - અ.ભા.) સમય પ્રમાણે, સમય મુજબ દકારાર્થમ્ (દકારસ્ય અર્થમ્ - ષ.તત્પુ.) દ વર્ણનો અર્થ સ્વીકૃત્ય સ્વીકારીને ઉત્તમૈઃ ઉત્તમ ઇતિ ભાવઃ એવો ભાવ છે.

સન્ધિ

અસ્યાયમાશયઃ (અસ્ય અયમ્ આશયઃ.) । કૃતેઽપિ (કૃતે અપિ) । પ્રજાપતિરુવાચ (પ્રજાપતિઃ ઉવાચ) । તદેતદેવ (તત્ એતત્ એવ) । વાગનુવદતિ (વાક્ અનુવદતિ) । તદેવ (તત્ એવ) । વસ્તુતસ્તુ (વસ્તુતઃ તુ) ।

વિશેષ

દ દ દ ઇતિ ।

પ્રજાપતિ બ્રહ્માનો દેવો, દાનવો અને મનુષ્યો માટે આ દ એ એક જ ઉપદેશ છે. પરંતુ તે દેવો માટે દામ્યત અર્થાત્ ઈન્દ્રિયોને કાબૂમાં રાખો, તેમનું દમન કરો, મનુષ્યો માટે દત્ત આપો, દાન કરો અને દાનવો-અસુરો માટે દયધ્વમ્ અર્થાત્ સહુ પ્રાણીઓ ઉપર દયા કરો - એમ ત્રણ અર્થ આપે છે. આ ત્રણ જુદા જુદા અર્થને કહેવા માટે અહીં દ દ દ એમ ત્રણ વાર ઉપદેશ કરવામાં આવ્યો છે આ રીતે દ વર્ણ તરીકે એકસરખો હોવા છતાં વિવિધ સંદર્ભોમાં તેના અર્થ ભિન્ન ભિન્ન છે. આ એક અક્ષરનો ઉત્તમ ઉપદેશ છે.

સ્વાધ્યાય

1. યથાસ્વં વિકલ્પમ્ ચિત્વા લિખત ।

(1) પ્રજાપતિઃ કં વર્ણં પ્રોક્તવાન્ ?

(ક) ચ

(ખ) દ

(ગ) મ

(ઘ) પ

(2) દામ્યત ઇત્યસ્ય કઃ અર્થઃ ?

(ક) દ્વેષં કુરુત

(ખ) દમનં કુરુત

(ગ) દાનં કુરુત

(ઘ) દર્શનં કુરુત

(3) दत्त इत्युपदेशः कस्मै प्रदत्तः ?

(क) मनुष्याय (ख) दानवाय (ग) सर्वजनाय (घ) देवाय

(4) दयध्वम् इत्यस्य कः अर्थः ?

(क) दानं कुरुत (ख) ध्यानं कुरुत (ग) दयां कुरुत (घ) दमनं कुरुत

2. अधोलिखितानां प्रश्नानां संस्कृतभाषया उत्तराणि लिखत।

(1) प्रजापतेः कति पुत्राः ते च के ?

(2) प्रजापतिः देवान् किम् उपदिष्टवान् ?

(3) मनुष्याः स्वभावतः कीदृशाः सन्ति ?

(4) स्वभावतः के क्रूराः सन्ति ?

(5) हितम् इच्छता जनेन किम् अनुष्ठेयम् ?

3. नीचेના પ્રશ્નોના માતૃભાષામાં ઉત્તર આપો :

(1) પ્રસ્તુત પાઠ કયા ઉપનિષદમાંથી લેવામાં આવ્યો છે ?

(2) દેવો, મનુષ્યો અને દાનવોએ પ્રજાપતિ પાસે શી યાચના કરી ?

(3) ‘દ’ વર્ણના માધ્યમથી કયા ગુણોનો ઉપદેશ કરવામાં આવ્યો છે ?

(4) મનુષ્યોએ ‘દ’ વર્ણનો કયો અર્થ લીધો ? શા માટે ?

(5) દેવોએ ‘દ’ વર્ણનો ‘દમન કરો’ એવો અર્થ શા માટે લીધો ?

4. સમીક્ષાત્મક નોંધ લખો :

પ્રજાપતિનો ઉપદેશ દ.

